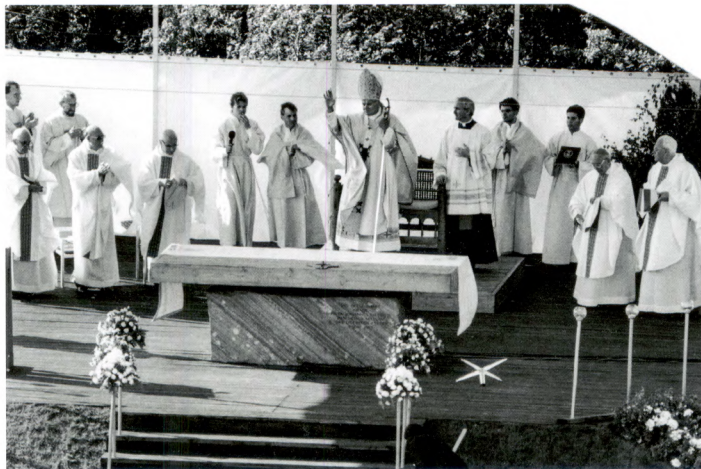

Gamla Uppsala hembygdsförening

Storvadsbadet i Gamla Uppsala invigdes 19 juni 1938. Den drivande kraften, en verklig eldsjäl, bakom friluftsbadets tillkomst var läraren Harald Gustafsson. Storvadsbadet blev genast mycket populärt och välbesökt för hela familjen, med sina stora gräsytor och en grundare del där barnen kunde leka i vattnet. Simundervisningen var ända från början en viktig del av Storvadsbadets verksamhet. Många barn har lärt sig simma här under årens lopp. Antalet simelever under åren 1935–82 är omkring 5 900. Prov för simborgarmärket togs av över 200 elever under åren 1935–52. Många simpromoveringar har hållits under årens lopp. 430 magistrar som erhöll eklövskransen och 386 kandidater fick pillövskransen på sitt huvud. Här på simavslutningen ser vi stolta och nöjda barn som inte är rädda för vattnet. Mannen i vit skjorta är eldsjelen Harald Gustafsson.

Fotografokänd. Text Birgitta Kjellerby.

Påven Johannes Paulus II besökte Gamla Uppsala 9 juni 1989 på inbjudan av ärkebiskop Bertil Werkström. Påven höll en utomhusmessa för cirka 3 000 i Gamla Uppsala. Ett altarpodium hade anordnats, bestående av en altarstock av äldvalsmarmor. Denna sten hade påven som altare. Den finns fortfarande kvar på platsen. Textilkonstnär Gerd Magnsjö hade skänkt altarduken i damast. På altarpodiet hade placerats den stol från Gamla Uppsala kyrka, som man antar att Sveriges förste ärkebiskop Stefan, använt. Programmet började med hälsningsanförande av kyrkoherden i Gamla Uppsala, Nils Kristensson. Sedan följde musik, sånger, dans och delar av Gamla Uppsalaspelet "Från hednablott till kristendomens början". Efter detta program anlände påven och hans följe i procession från kyrkan. Påven inledde med förunderligt god svenska: "Jag är glad att vara på en plats som ansågs helig redan innan kristendomen kom till Sverige. Och det är på denna historiska mark som jag gläder mig åt att möta Sveriges katolska barn och deras föräldrar. Vi är alla Guds barn". Sedan följde messan som pågick i omkring två timmar och avslutades av påven på det polska språket. Den dräkt som påven bar denna dag, skänkte han till Gamla Uppsala kyrka.

Foto Tom Sandstedt. Text Per Hellström.

Prästgården var under lång tid en bondgård. Prästen bodde dock i Kaplansgården. Åkrarna som hörde till Prästgården sköttes av arrendatorn som bodde i norra flygeln som är riven. På denna plats har nu skett en utgrävning för att förbereda för en ny byggnad. Prästgården hade sina åkrar väster och söder om västhögen. På den gamla bilden kan vi se att hela det utrymmet som idag är gräsmatta med påve-stenen utnyttjades av gården. Alla dessa ekonomibyggnader revs i början på 1920-talet och flyttades till dalen mellan Prästgården och Myrby. Där byggde man en ”ny Prästgård”. Sista arrendator var Gustafsson. Sonen Sven startade Gamla Upsala buss. Bolaget lever ännu kvar, åtminstone till namnet.

Fotografokänd. Text Per Hellström.

1974 undersökte arkeologen Else Nordahl en sedan tidigare känd plats mellan Östhögen och Prästgården med båtgravar. Båt nr 3 var "välbehållen" och väldokumenterad, d.v.s. nitraderna låg i stor utsträckning kvar i orubbat läge och hade noggrant mätts in var för sig. På initiativ av Gamla Upsala hembygdsförening startades ett samarbetsprojekt mellan Institutionen för Arkeologi vid Uppsala Universitet, Länsarbetsnämnden i Uppsala och hembygdsföreningen. Målsättningen var att bygga en rekonstruktion av en vikingatida båt med samtida metoder och material. Båtbygget ägde rum i Ensta vid Fyrisån, för vilket markägaren P. O. Bohlin tillhandahöll mark. Platsen ligger endast ett stenkast från det berömda båtgravfältet Valsgårde. Bygget pågick hela sommaren och hösten 1996 och sjösättningen ägde rum den 11 december. Embla har sedan invigningen varit ute på turer på Ekoln, på råseglarträff och TV-inspelning vid Fotevikens Maritima Centrum i Skåne, samt mindre turer på Fyrisån. Nu 30 år efter sjösättningen genomgår Embla en välbehövlig och varsam renovering av Föreningen Allmogebåtar Arbetslag Norra Roslagen. Planen är att båten skall i sjön nästa år.

Foto Ove Thanger. Text Per Hellström.